

Kniha Daniel — číslo šestnáct

Symboly

Jeff Pippenger

2023-12-11

Než se budeme zabývat třetí kapitolou Daniela, uvážíme některou prorockou symboliku, která by nám mohla umožnit tuto kapitolu plněji porozumět. Daniel, Chananjáš, Míšael a Azarjáš jsou Duchem svatým použiti k tomu, aby představovali určité specifické prorocké symboly, na základě kontextu, v němž jsou použiti. V první kapitole jsou představeni jako čtyři vynikající muži, bez rozlišení, až do konce kapitoly, kde je Daniel označen jako ten, kdo má dar „rozumět všem viděním a snům“.

A těmto čtyřem mládencům dal Bůh vědění a zběhlost ve veškerém písemnictví a moudrosti; a Daniel měl porozumění ve všech viděních a snech. Daniel 1,17.

V první kapitole jako symbol „čtyř“ představují Boží lid v posledních dnech po celém světě. „Čtyři“ je symbol, který vyjadřuje celosvětovost, a všichni proroci hovoří o posledních dnech. Čtyři hodnostáři v první kapitole představují Boží lid posledních dnů a ve verši sedmnáctém je poprvé učiněno rozlišení mezi Danielem a třemi hodnostáři, které představuje symbol „kombinace tří a jednoho“.

Symbol „spojení tří a jednoho“ se v inspirovaném Slově objevuje opakovaně. Představuje několik pravd v závislosti na kontextu. Představuje dějiny poselství tří andělů, která započala v „čase konce“ roku 1798 a končí uzavřením doby milosti. Všechna tři poselství byla představena v hnutí prvního anděla a po tomto hnutí následuje čtvrtý anděl ze Zjevení osmnácté kapitoly; tedy spojení tří a jednoho.

V určitých souvislostech může představovat hnutí poselství prvního anděla z milleritské historie číslem jedna v kombinaci s hnutím poselství třetího anděla číslem tři. „Kombinace tří a jedné“ tedy může být také znázorněna jako „kombinace jedné a tří“. Symbolická „kombinace tři-jedna“ funguje jako symbol buď tak, že jednička předchází trojku, anebo trojka předchází jedničku. V Nebúkadnesarově peci, ve třetí kapitole Danielovy knihy, nejprve vidíme tři mládence a potom čtvrtého, podobného Synu Božímu.

A tito tři muži, Šadrach, Měšach a Abed-nego, svázaní padli doprostřed rozpálené ohnivé pece. Tu se král Nebúkadnesar užasl, rychle vstal, promluvil a řekl svým rádcům: Což jsme nedali doprostřed ohně vrhnout tři svázané muže? Odpověděli a řekli králi: Jistě, králi. Odpověděl a řekl: Hle, vidím čtyři muže rozvázané, jak chodí uprostřed ohně, a nic se jim nestalo; a podoba čtvrtého je podobná Synu Božímu. Daniel 3,23–25.

Není pochyb o tom, že existuje zcela božský důvod a přesný historický fakt, které by nám objasnily, proč Daniel nebyl přítomen při bohoslužbě před zlatým obrazem ve třetí kapitole; jedním prorockým důvodem však je, že kdyby byl Daniel přítomen, zničil by prorockou symboliku spojení tří a jednoho v ohnivé peci. U Gedeona to byl Gedeon a jeho tři oddíly po stu mužích.

Kristus byl často se třemi učedníky.

A po šesti dnech Ježíš bere Petra, Jakuba a Jana, jeho bratra, a vyvádí je na vysokou horu do samoty. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zářila jako slunce a jeho roucho zbělelo jako světlo. Matouš 17,1.2.

Jedno-a-tři, či tři-a-jedno; je to tentýž symbol, neboť všechny představují nějaký prorocký prvek posledních dnů, a poslední dny jsou dny soudu. Dny soudu začaly v roce 1798 prohlášením, že vyšetřující soud započne 22. října 1844. A dny soudu pokračují, dokud se lidská doba milosti nezačne uzavírat při brzy přicházejícím nedělním zákoně, když Boží výkonné soudy začínají a postupně nabývají na intenzitě, až se doba milosti zcela uzavře a nastane sedm posledních ran. V souvislosti s pecí Nebúkadnesarovou představují tři hodní muži, k nimž se později připojil Kristus, korouhev. Při zasvěcení zlatého obrazu byly přítomny všechny národy, které tvořily Nebúkadnesarovu říši.

I vztyčí korouhev národům zdaleka a zasyčí na ně od končin země; a hle, přijdou rychle a spěšně. Izajáš 5,26.

Sedmdesát let Danielova zajetí je dalším podstatným symbolem, který je třeba rozpoznat, a v inspirovaném Slově se objevuje opakovaně. Období od Jójakíma po Kýra představuje doslovných sedmdesát let Danielova zajetí. Ve Druhé knize Paralipomenon představuje těchto sedmdesát let období, po které bude země odpočívat a užívat svých sobot. V Izajáši 23 představuje sedmdesát let dějiny Spojených států od roku 1798 až do nedělního zákona, a tím zároveň představují i paralelní dějiny rohu republikánství a rohu pravého protestantismu. Sestra Whiteová uvádí sedmdesát let do souladu s tisíci dvěma sty šedesáti lety papežského temného středověku.

„Dnes je církev Boží svobodná pokračovat až k dovršení božského plánu na záchranu ztraceného lidstva. Po mnohá staletí trpěl Boží lid omezením svých svobod. Kázání evangelia v jeho čistotě bylo zakázáno a na ty, kdo se odvážili neuposlechnout příkazy lidí, byly uvalovány nejpřísnější tresty. V důsledku toho zůstávala veliká mravní vinice Páně téměř zcela neobdělána. Lid byl zbaven světla Božího slova. Temnota bludu a pověry hrozila zahladit poznání pravého náboženství. Boží církev na zemi byla po celé toto dlouhé období neúprosného pronásledování skutečně v zajetí, právě tak jako byli synové Izraelovi drženi v zajetí v Babylóně během doby vyhnanství.“ Proroci a králové, 714.

Jakmile je pochopeno, že sedmdesát let jako symbol představuje také tisíc dvě stě šedesát let temného středověku, pak vyobrazení „tři a půl roku“, neboli „čtyřiceti dvou měsíců“, či „času, časů a poloviny času“, které symbolicky představují temný středověk, rozšiřují význam i použití symbolických sedmdesáti let.

V knize Daniel jsou sedmdesát let určena jako období od zmocnění prvního poselství až po soud. Toto období se vyskytuje v každém posvátném reformním hnutí, a tímto způsobem sedmdesát let představují další linie pravdy, které nezdůrazňují prvek času, nýbrž se zabývají účelem onoho období. Například období sedmdesáti let je u Malachiáše představeno jako období, kdy posel smlouvy očišťuje syny Léviho. Sestra Whiteová spojila Malachiášovo očišťování Lévitů se dvěma Kristovými očišťováními chrámu. Totéž období je obdobím zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Je

to také období, kdy je pozdní déšť postupně vyléván. Téhož období je také dobou zkoušky obrazu šelmy, která vede ke znamení šelmy. Toto období je rovněž prorockým „dnem přípravy“, který vede k nedělnímu zákonu, jenž je také „dnem soboty“. Toto období obsahuje doby rozptýlení i doby shromažďování, které jsou obojí prvky „sedmi časů“.

V knize Daniel je Jójakím symbolem zmocnění prvního poselství. Ve vztahu ke dvěma králům, kteří po něm následují, je jednoduše prvním ze tří andělů, kteří vedou k soudu a končí soudem. Kýros je symbolem nejen nedělního zákona, nýbrž je také „znaméním“ vysvobození. Daniel je prvkem spojení tří a jednoho a také součástí čtvernásobného celosvětového znázornění Božího lidu. Daniel je rovněž symbolem posla Eliášova a v knize Zjevení také předobrazuje Jana. Je také symbolem těch, kdo přijímají pečeť Boží. Jméno „Daniel“ znamená „soudce Boží“ nebo „Bůh soudu“, a je proto symbolem soudu a také Laodiceje, neboť Laodicea znamená „lid souzený“ nebo „lid pod soudem“. Soud Laodiceje je v konečném důsledku založen na jejich odmítnutí poznání, které je odpečetěno v knize Daniel.

Nebúkadnesar je symbolem jak republikánského, tak pravého protestantského rohu Spojených států a je také symbolem Spojených států od jejich počátku až do jejich konce. Když dospějeme ke čtvrté a páté kapitole Danielovy knihy, zjistíme, že Nebúkadnesar představuje „čas konce“ v roce 1798 a Belsazar představuje nedělní zákon. Nebúkadnesar se na konci „sedmi časů“ trestu stal obráceným vládcem podobným beránku, avšak jeho syn nakonec mluví jako drak, těsně před svou zkázkou.

„K poslednímu vládci Babylóna, stejně jako typologicky k jeho prvnímu, došel rozsudek božského Strážce: ‚Králi, ... tobě se praví: Království od tebe odešlo.‘ Daniel 4,31.“ Proroci a králové, 533.

První kapitola knihy Daniel představuje dějiny milleritského hnutí od 11. srpna 1840 až do 22. října 1844. Představuje také období od 11. září 2001 až do nedělního zákona. Rovněž představuje první ze tří andělských poselství, která zároveň představují druhý prorocký symbol dějin Spojených států od roku 1798 až do nedělního zákona.

Snad nejdůležitějším zobrazením první kapitoly Danielovy knihy je to, že je to první skutečnost zmíněná v prorocké knize, kterou společně tvoří kniha Daniel a kniha Zjevení. Je to první ze tří prorockých zkoušek, které si student proroctví musí osvojit. Je to to, co musí být „snědno“, aby bylo možné obstát v následujících zkouškách.

V Raných spisech, jak již bylo v těchto člancích více než jednou citováno, sestra Whiteová v jednom odstavci označuje třístupňový proces zkoušky v dějinách Krista a v následujícím odstavci pak označuje třístupňový proces zkoušky v dějinách mileritů. Uvádí, že ti v době Kristově, kteří odmítli Janovo poselství, nemohli mít prospěch z Ježíšova učení. Následující odstavec umožňuje tomu, kdo chce vidět, rozpoznat, že první zkouškou pro milerity byl William Miller, o němž sestra Whiteová uvádí, že byl předobrazem jak Janem Křtitelem, tak Eliášem. Tito dva svědkové první zkoušky potvrzují, že první kapitola Danielova je Eliášovým poselstvím. Je-li první kapitola odmítnuta, nemůže být žádného užítu z kapitol druhé a třetí.

Ježíš a druhý anděl následovali ve svých příslušných dějinách Jana Křtitele a prvního anděla. Po Ježíši přišel soud kříže a třetí anděl se objevil tehdy, když započal vyšetřující soud. Zklamání učedníků u kříže je předobrazem velikého zklamání 22. října 1844. První kapitola Daniela je Eliáš, jak je představován Janem Křtitelem a Williamem Millerem, avšak nelze ji oddělit od druhé a třetí kapitoly. Tyto kapitoly společně tvoří věčné evangelium, které je vždy třístupňovým prorockým zkušebním poselstvím, jež vytváří a poté odděluje dvě třídy ctitelů. Proto, kdyby tyto tři kapitoly měly být odděleny, bylo by to jiné evangelium.

Ale i kdybychom my nebo anděl z nebe kázali jiné evangelium než to, které jsme vám kázali, budiž proklet. Jak jsme již dříve pověděli, tak pravím i nyní znovu: Káže-li vám někdo jiné evangelium než to, které jste přijali, budiž proklet. Galatským 1,8.9.

První kapitola Daniela připravuje cestu, aby posel smlouvy náhle přišel do svého chrámu, a zároveň představuje hlas volajícího na poušti. Poušť je znázorněna jako období rozptýlení, kdy jsou svatyně i zástup pošlapávány. V první kapitole Daniela je Daniel na poušti, rozptýlený a zotročený. Poselství první kapitoly připravuje cestu pro poselství druhé kapitoly, kde Kristus očišťuje a vstupuje do smlouvy se syny Léviho. Synové Léviho jsou označeni jako symbol Božího vyvoleného lidu, neboť věrně stáli při Mojžíšovi v krizi Áronova zlatého obrazu, a třetí kapitola Daniela je rovněž krizí zlatého obrazu.

Šadrach, Měšach a Abed-nego jsou jako levité, kteří byli očištěni předem před zkouškou „obrazu šelmy“ v podobě zlaté modly. Při obřadu Nebúkadnesar zajišťuje orchestr, nevěstka z Týru zpívá písně a odpadlický duchovní Izrael se klaní a potom nahý tančí za zvuku hudby kolem zlaté modly.

Knihy Daniel a Zjevení jsou touž knihou a Kristus jako Alfa i Omega nyní odpečetí knihu, která představuje Zjevení Ježíše Krista. Úplně první pravdou, kterou do této knihy vkládá, jsou poselství tří andělů. První tři kapitoly Daniela jsou poselstvími tří andělů. Pravdy spojené s těmito poselstvími tří andělů ve čtrnácté kapitole Zjevení jsou přivedeny k dokonalosti, když je rozpoznáno, že byly poprvé zmíněny v prvních třech kapitolách Daniela. Ve čtrnácté kapitole Zjevení jsou označeny jako věčné evangelium a letí středem nebe, čímž je označeno poselství, které je v posledních dnech předkládáno celému světu. V prvních třech kapitolách Daniela je znázorněna zkušenost mužů a žen, kteří nesou toto poselství světu. Čtrnáctá kapitola Zjevení je vnější linií pravdy, představující v symbolech poselství tří andělů. Věčné evangelium i poselství každého z těchto tří andělů jsou přivedeny k dokonalosti vnitřní linií pravdy, znázorněnou v prvních třech kapitolách Daniela.

První tři kapitoly představují mnohé podivuhodné pravdy a jednou z těchto pravd je, že tři poselství tvoří třístupňový proces zkoušky, sestávající z dietetické zkoušky, po níž následuje zkouška zraku a po níž následuje lakmusová zkouška. O těchto třech zkouškách lze bezpochyby hovořit i jinými způsoby, avšak tato označení jsou zřetelně patrná v první kapitole a znovu je lze rozpoznat v kapitolách jedna až tři. Tyto tři kapitoly musí být chápány společně jako jeden symbol.

„První a druhé poselství byly dány v letech 1843 a 1844 a nyní jsme pod hlásáním třetího; avšak všechna tři poselství mají být stále ještě hlášána. Právě tak nezbytné nyní jako kdykoli dříve je, aby byla opakována těm, kdo hledají pravdu. Perem i hlasem máme nechat zaznít toto

hlásání a ukazovat jejich pořadí i použití proroctví, která nás přivádějí k poselství třetího anděla. Třetí nemůže být bez prvního a druhého. Tato poselství máme dávat světu v publikacích i v promluvách a v linii prorockých dějin ukazovat věci, které byly, i věci, které budou.“ Selected Messages, kniha 2, 104, 105.

Nezáleží na tom, zda mezi skutečnými dějinami druhé a třetí kapitoly uplynul pouze jeden den, nebo jeden týden, či dvacet let; symbolicky znázorňují postupné prověřování tří zkoušek. Nebúkadnesara oslnilo a udivilo, že Bůh skrze proroka Daniele mohl znát jeho sen a podat tak přesný výklad onoho snu, že jej bylo možno chápat jedinečně jako pravdu. Avšak ve třetí kapitole Nebúkadnesar neobstál ve druhé zkoušce druhé kapitoly, neboť se rozhodl postavit svou vlastní pyšnou lidskou touhu nad podivuhodný projev Boží moci, jenž odhalil božský význam tajného snu.

Tím, že ve třetí kapitole vztyčil zlatou sochu, neobstál při třetí zkoušce — lakmusovém testu. Šadrach, Měšach a Abed-nego lakmusovým testem prošli. Nebúkadnesar přijal znamení šelmy a tito tři hodní mužové přijali pečeť Boží. První tři kapitoly Daniela je třeba chápat v souvislosti se třemi anděly ze čtrnácté kapitoly Zjevení. Jakkoli jsou tyto tři kapitoly prosté, neboť jsou natolik zřetelné, že se běžně používají jako příběhy pro křesťanské děti, ve skutečnosti představují snad tři nejhlubší kapitoly v Božím slově.

V příštím článku budeme pokračovat třetí kapitolou Danielovou.

„Marnivá sláva a útlak patrné v jednání pohanského krále Nebúkadnesara se projevují a budou se i nadále projevovat v naší době. Dějiny se budou opakovat. V tomto věku se zkouška soustředí na otázku zachovávání soboty. Nebeský vesmír přihlíží tomu, jak lidé pošlapávají Jehovův zákon, činí Boží památku, znamení mezi ním a jeho lidem, který zachovává jeho přikázání, něčím nicotným, něčím, čím je třeba pohrdat, zatímco je vyvyšována konkurenční sobota, jako byla na pláni Dúra vyvýšena veliká zlatá socha. Lidé, kteří se prohlašují za křesťany, budou vyzývat svět, aby zachovával tuto podvrženou sobotu, kterou zavedli. Všichni, kdo to odmítnou, budou podrobeni utlačovatelským zákonům. To je tajemství nepravosti, záměr satanových nástrojů, uskutečňovaný člověkem hříchu.“ The Youth's Instructor, 12. července 1904.